

گزارش کنفرانس عفو بین الملل واتحادیه های کارگری (انگلستان)

اتحاد بین المللی - بخش انگلستان

نوزدهم فروردین ماه هشتاد و هفت

در روز ۴ آوریل ۲۰۰۸ کنفرانس یک روزه ای توسط عفو بین الملل (انگلستان) در مورد همکاری های بین این سازمان واتحادیه های کارگری، تحت عنوان « اقدام عملی در قرن ۲۱ » در دانشگاه شهر ناتینگهام در انگلستان برگزار گردید. در این کنفرانس حدود ۷۰ نفر شامل اعضای عفو بین الملل و فعالین کارگری شرکت کرده بودند. هدف از برپایی این کنفرانس، ارزیابی همکاری های تا کنونی میان عفو بین الملل و اتحادیه های کارگری و درس گیری از تجارب و دست آورد های این همکاری ها و ترسیم چشم انداز فعالیت مشترک در آینده بود.

خانم کیت الن، دبیر اول عفو بین الملل، نخستین سخنران کنفرانس بود. او در سخنرانی خود تحت عنوان " عفو بین الملل، اتحادیه های کارگری: شناخت توانایی ما" به روابط و همکاری های موجود میان عفو بین الملل و نهاد های کارگری پرداخت و با تاکید بر اهمیت و ضرورت این همکاری گفت: از دیدگاه عفو بین الملل، حقوق اتحادیه ای جزئی از حقوق بشر است. بنا براین نقض و سرکوب حقوق اتحادیه ای، نقض حقوق بشر محسوب می شود و هنگامی که فعالین کارگری مورد اذیت و ازار قرار می گیرند، زندانی می شوند و یا به قتل می رسند از نظر ما آنان قربانیان نقض حقوق بشر به حساب می آیند.

سخنران در قسمت دیگری از سخنرانی خود با برشمردن نقض گسترده حقوق اتحادیه ای در تعدادی از کشورها بر لزوم همکاری بین نهاد های کارگری و عفو بین الملل برای اعتراض به نقض این حقوق تاکید کرد. او در همین زمینه بیان داشت که در حال حاضر، ایران، کلمبیا و زیمبابوه در راس کشورهایایی قرار دارند که حقوق اتحادیه ای کارگران در آنجا به شدت سرکوب و نقض می شود و به همین دلیل عفو بین الملل وضعیت حقوق بشر در این کشورها را بطور دقیق دنبال می کند و نسبت به آن حساس است. سخنران در ادامه با برشمردن واکنش های اعتراضی عفو بین الملل نسبت به نقض حقوق اتحادیه ای در ایران گفت: این سازمان درکنار اقدامات دیگر از دوکارزار جهانی که از سوی نهاد های کارگری جهان، درحمایت از کارگران ایران فراخوانده شد، فعالانه حمایت کرد. او گفت: عفو بین الملل از تعیین روز ۹ اگوست ۲۰۰۷ و روز ۶ مارس ۲۰۰۸ به عنوان روز همبستگی با کارگران ایران رسماً پشتیبانی کرد و تعدادی از اعضای این سازمان در تظاهرات های این دو روز شرکت کردند.

دومین سخنران کنفرانس آقای جانک کوژکیوکز، دبیر بخش حقوق بشر و حقوق اتحادیه ای از کنفدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) بود که دیدگا های خود را تحت عنوان

" چالش ها و فرصت های جهانی " با شرکت کنندگان در میان گذاشت. او با اشاره به گسترش آگاهی از حقوق اتحادیه ای در بین کارگران در بسیاری از کشور ها و موانعی که در راه تشکل بانی کارگران وجود دارد به وظایف " آی تی یو سی " در این مورد پرداخت و گفت: آی تی یو سی در دفاع از حقوق اتحادیه ای در جهان، از توانایی های خوبی

بر خوردار است اما باید توجه داشته باشیم که این توانایی محدود است. در این رابطه سخنران به این نکته اشاره کرد که هنگامی که ای تی سی یو به رییس و یا رهبر دولتی نامه می نویسد به او گوشزد می کند که این نهاد، به نمایندگی از سوی میلیون ها نفر از اعضای خود نامه می نویسد، اما متأسفانه این واقعیت نیز وجود دارد که در بعضی از کشورها تعداد زیادی از کارگرانی که عضو ای تی سی یو می هستند، خودشان نمی دانند که عضو هستند و همین نشان می دهد که توان بسیج ما محدود است.

خانم کی کاربری، معاون دبیر کل کنگره اتحادیه های کارگری بریتانیا (تی یو سی) سومین سخنران کنفرانس بود. او در سخن رانی خود با توضیح اینکه حقوق اتحادیه ای جزئی از حقوق بشر است بر اهمیت همکاری بین نهادهای کارگری و عفو بین الملل تأکید کرد. او در ادامه به نقض گسترده حقوق اتحادیه در چند کشور به ویژه در کلمبیا و ایران اشاره کرد و گفت: در کلمبیا مدت هاست که فعالین کارگری و نمایندگان اتحادیه را می ربایند و سربزه نیست می کنند و با گسترش سرکوب و فضای وحشت سعی می کنند از تشکل یابی کارگران و رشد تشکلات کارگری جلوگیری نمایند. سخنران در ارتباط با نقض حقوق اتحادیه ای در ایران، به سرکوب اعتصاب کارگران شرکت واحد اشاره کرد و با یادآوری حمایت های تی یو سی طی چند سال اخیر از حقوق اتحادیه ای کارگران در ایران، بر تداوم این حمایت ها و بویژه بر تلاش بیشتر برای آزادی منصوراسانلو و محمود صالحی تأکید ورزید.

قسمت بعدی کنفرانس به شنیدن نظرات و پرسش های حضار اختصاص یافته بود. در آغاز این قسمت، یکی از اعضای "اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران" ضمن تشکر از نهادهای کارگری و عفو بین الملل به خاطر حمایت شان از فعالین کارگری در ایران و تأکید بر ضرورت تداوم این حمایت ها از سخنران ها پرسید که در این مورد چه برنامه های مشخص به نظرشان می رسد و یا در دستور کار خود دارند. او سپس پرسید که اولاً آیا امکان جلوگیری از شرکت نمایندگان کسانی که به عنوان نمایندگان کارگران ایران در نشست های سازمان جهانی کار حضور می یابند وجود دارد؟ و دوم اینکه آیا نهاد های کارگری جهانی می توانند برای نشان دادن همبستگی خود با کارگران ایران و اعتراض به سرکوب حقوق کارگران توسط جمهوری اسلامی از کارگران عضو خود درخواست کنند که در یک روز معین حتی برای یک ساعت از بارگیری کالا به مقصد ایران و تخلیه بار از ایران خود داری کنند؟ در پاسخ به این پرسش ها هر سه سخنران ها نظرات خود را بیان کردند. کیت الن توضیح داد که عفو بین الملل همچنان نسبت به نقض حقوق اتحادیه ای و حقوق بشر در ایران واکنش نشان خواهد داد و در حال حاضر بطور مشخص قصد دارد که دولت انگلستان را وادار کند که به دولت ایران بخاطر نقض حقوق بشر در آن کشور اعتراض کند و رژیم اسلامی را تحت فشار قرار دهد.

جانک کوژز کیوکز در توضیحات خود گفت: طبق قوانین سازمان جهانی کار، ممانعت از شرکت نمایندگان دولت ایران در نشستهای این سازمان امکان ناپذیر نیست. در مورد جلوگیری از حضور کسانی که به عنوان نمایندگان کارگران در سازمان جهانی کار شرکت می کنند نیز باید گفت که متأسفانه موضوع، به این سادگی نیست بلکه مستلزم طی کردن مراحل طولانی اداری است که در نهایت نیز به نتیجه دل خواه منتهی نمی شود. او در مورد اعتصاب یک ساعته کارگران بنادر به نشانه همبستگی با کارگران ایران گفت: این کار نیز حتی اگر امکان پذیر باشد سازمان دادن آن بسیار مشکل است. اما ای تی سی یو در نظر دارد که اقدامی از این نوع را با کمک گیری از

اتحادیه های عضو خود در کشورهای عربی و روسیه مورد بررسی قرار دهد. کی کاربری دبیر تی یوسی در پاسخ گفت: ما در ادامه ی کارزار خود برای آزادی منصور اسانلو و محمود صالحی و بطور کلی حمایت از حقوق کارگران در ایران قصد داریم که در ماه مه، بخصوص در مراسم های روز اول مه، بیش از پیش مسایل کارگری در ایران را برجسته کنیم و نیروی خود را بر روی آن متمرکز سازیم. در ادامه این بخش از کنفرانس، شرکت کنندگان و سخنرانها در مورد قتل و سرکوب فعالین اتحادیه ای در کلمبیا، راهکارهای حمایت از حقوق کارگران مهاجر و پناهندگان و همکاری میان بین عفو بین الملل و نهادی کارگری و ویژگی های استراتژی مشترک به تبادل نظر پرداختند.

بخش بعدی کنفرانس زیر عنوان " کارزار عملی" بطور مشخص به موضوع حمایت از منصور اسانلو ، محمود صالحی و فعالین کارگری در ایران اختصاص یافته بود. در این قسمت از کنفرانس مک اراتا مسئول قسمت حمل و نقل زمینی از فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی تی آف) پس از رایه گزارش کوتاهی از فعالیت های اتحادیه ای در ایران و یاد اوری این نکته که سندیکای کارگران شرکت واحد در حال حاضر عضو این فدراسیون است، به نمونه هایی از پشتیبانی این فدراسیون از حقوق کارگران ایران از جمله به شرکت فعال اعضای این فدراسیون در روز های هبستگی با کارگران ایران اشاره کرد. او سپس فیلمی کوتاه از زندگی و مبارزه منصور اسانلو تحت عنوان " آزادی فرا خواهد رسید" را برای حاضرین به نمایش گذاشت. او سپس با اشاره به اقدامات تا کنونی از سوی نهادهای کارگری بین المللی و حقوق بشری در پشتیبانی از مبارزات کارگران در ایران به طرح این پرسش پرداخت که از این به بعد چه می توان کرد؟ او خود در پاسخ گفت که بر این باور است که اعلام مجدد یک روز بین المللی در حمایت از کارگران ایران، دیگر جوابگوی این مسئله نیست. او گفت سازمان دادن اعتصاب در بارگیری و بار اندازی کالا به مقصد ایران و برعکس اگر چه کار آسانی نیست ولی ما باید این امر را مورد بررسی قرار دهیم. او همچنین تاکید کرد که در ماه مه امسال، نهادهای بین المللی کارگری باید بطور مشخص به نقض حقوق اتحادیه ای کارگران در ایران بپردازند و آن را برجسته کنند. در پایان این بخش از کنفرانس، سی دی فیلم اسانلو بین حاضرین توزیع شد و از آنها در خواست گردید که پرچم های را که به حمایت از فعالین کارگری در ایران تهیه شده بود امضا کنند.

بخش بعدی کنفرانس به جلسه های ویژه (ورک شاپس) اختصاص داده شده بود. موضوع بخشی از این جلسات چنین بود: فقر، حقوق بشر و توسعه. کلمبیا: قدم بعدی در کارزار ما. تجارت و حقوق بشر. کارزار جهانی عفو بین الملل: از پناهندگی تا مسایل زیمباوه.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - بخش انگلستان

۲۰۰۸-۰۴-۰۷